

Farz ve vacip dışında kalan oruçlar nafile oruçlardır, insan istediği zaman tutar ama Resûlüllah ^s
^{av}
'in hayatında bazı belli günler var. O günlerde Peygamber
^{sav}
oruç tutmayı severdi.

Bir tanesi **şevval orucudur**. Resûlüllah ^{sav} Ramazan ayı sona erdikten sonra altı gün oruç tutardı ve ashabını da teşvik ederdi. Hatta eğer bir insan Ramazan ayı sona erdikten sonra altı gün oruç tutarsa sanki bütün sene oruç tutmuş gibidir buyurmuştur.[1] Yani bayramın ilk günü hariç, bayramın ikinci gününden itibaren 6 gün oruç tutabilirsiniz, yani zorunluluk yok ama tutabilirsiniz, şevval orucu Peygamber ^{sav}'ın sevdiği ve övdüğü nafile bir oruçtur.

Sonra **yevmi bis** dediğimiz günler var. Yani her ayın onüç ondört ve onbeşinci günleri.[2] Bu ay derken kameri aylardan bahsediyoruz.

Onun dışında Resûlüllah ^{sav} her hafta **Pazartesi ve Perşembe** günü oruç tutardı, bu da Resûlüllah ^{sav} sünnetiydi.[3] Peygamber ^{sav} Ebu Davud adlı hadis kitabında bir hadiste şöyle buyurmuştur; “Pazartesi ve Perşembe günleri amelleriniz Allah’a takdim edilir, ve ben amellerim takdim edilirken oruçlu olmayı severim.”[4] Onun için Pazartesi ve Perşembe günü Resûlüllah ^{sav} oruçlu olurdu.

Bunun dışında **zilhiccede** yani hacca gittiğinde onuncu gün değil de ilk dokuz gün oruç tutulur.[5] O da nafile oruçtur.

Ve bir başka oruç var Allah'ın en sevdiği oruç, yani Ramazan orucunun dışında, onun fazileti farklı, nafile oruçlar arasında. Şimdi Abdullah bin Amr diye bir sahabi var o çok oruç tutmayı sever, hatta her gün oruç tutarmış, Resûlüllah ^{sav} onu engelledi. Ve dedi ki “Allah indinde en sevilen, Allah'ın en hoşuna giden oruç Davut orucudur, **savmi Davut'tur**

” dedi.[6] Nedir o? Bir gün oruç tutup bir gün tutmamak ve tutmak isteyen insan bu şekilde de

tutabilir. Bunlar da nafile oruçlar

[1] Müslim, Sıyâm 204; Tirmizî, Savm 53

[2] Müslim, Mûsâfirîn 86, Ebû Dâvûd, Savm 68, Nesâî, Sıyâm 84, İbni Mâce, Sıyâm 29

[3] Tirmizi, Savm, 44; Nesai, sıyam, 36; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel 6/80.

[4] Tirmizi, Savm, 44; Nesai, Sıyam, 70

[5] Müslim, Sıyâm 134. Ayrıca bk. İbni Mâce, Sıyâm 41.

[6] Müslim. Savm, 187-192